

Отгов. редакторъ: **Прот. Дим. Андреевъ**
Помощ. редакторъ: **Ал. Харизанова**

„Божия гласъ“ излиза съ благословението на Н. Високопреосвещенство Св. Варненски и Преславски митрополитъ г. г. Йосифъ на всѣко първо число отъ месеца презъ учебната година.

ЕПАРХИЙСКИ ДУХОВЕНЪ ЛИСТЪ
за учен. отъ Прав.-Христ. д-ва при прогимназиитѣ.

Урежда
редакционенъ комитетъ.

Год. абонаментъ 10 лева.
Единъ брой 1 левъ.

Народнитѣ будители

На първи ноември, всѣка година, чествуваме паметта на народнитѣ будители — на тия лица, които съ умъ, съ сила, дори съ живота си сж работили за доброто на страната и народа ни. Царството ни въ времето на Крума, Симеона, Калояна, Ив.

чуждото робство, разбра, че не е безразлично кой ще го управлява и владѣе страната му, но бѣше вече късно. Самъ не можеше да си помогне. Имаше нужда отъ самоотвержени водачи, които днесъ зовемъ „народни будители“.

Блаженочиналия народенъ будителъ Варненски митрополитъ СИМЕОНЪ — по случай четири години отъ смъртта му — 23 октомври.

Асѣна II и други наши царе бѣше голѣмо и силно, а народа — охолень и доволенъ. Но това не остана все тъй.

Като се явиха раздори между управницитѣ въ страната и кавги на претенденти за царската корона, народа изгуби довѣрие въ водачитѣ си и се подѣли за тозъ или онзи претендентъ или велможа.

„Вълкътъ търси мъгливо време“, казва една народна поговорка. А тъкмо такава бѣше въ страната ни и безнаказано плъзнаха по всичкитѣ ѣ краища раздорници: едни пращани отъ сѣседнитѣ държави, а други отъ разнитѣ религиозни секти. Народътъ се видѣ въ чудо, вдигна ржце отъ трудъ и мечъ, отдаде се на пиянство и пороци, като казваше: „безразлично ми е кой ще управлява и владѣе страната“.

Отъ това „безразлично ми е“, България биде на два пжти завладявана отъ чужди народи: първи пжтъ отъ гърцитѣ, а после отъ турцитѣ. И когато народа запгшка подъ

За честь на нацията ни, такива имаме много: двамата братя Петъръ и Асенъ, виновници да се освободи страната ни отъ грьцкото робство. Отецъ Паисий, Софроний Врачански, Иларионъ Макариополски, Сава Раковски, Ст. Караджата, Хаджи Димитъръ, Христо Боевъ, В. Левски, Л. Каравеловъ, Г. Бенковски и др.

СВЕТИ ИОАНЪ РИЛСКИ

Посвещавамъ на скжнитѣ ми братчета и сестрички отъ втори класъ въ добруджанскитѣ прогимназии.

Тамъ, въ стаия Балканъ Живѣше свети Иванъ, Въ Рилския Монастирь. Какъ малъкъ пастирь бѣ, Но сега светия го зовемъ.

Неговата дума — Огнена и сладка; Затова мжжественъ народъ Отъ село и градъ Посещаваше тоя монахъ.

И, когато неговиятъ братъ Царъ Петъръ Великий,

Преподобни ИОАНЪ РИЛСКИ

(19 октомври ст. стилъ — 1 ноември н. стилъ)

Преподобни Иоанъ Рилски се родилъ въ 876 година въ селото Скрино Софийско, въ времето на българския царъ Петъръ. Следъ смъртта на благочестивитѣ си родители, св. Иоанъ раздалъ всичкото си богатство на сиромаситѣ и самъ като приелъ монашеството, напустналъ родното си мѣсто, заселилъ се въ рил-

рения отшелникъ писмено му изпратилъ съветитѣ си и по такъвъ начинъ отклонилъ свижданieto. Ето съдържанието на самото писмо.

„Благочестивому и самодържцу болгарскаго скиптра, Царю Петру. Убогий Иоанъ.

Не ни е полезно да изпълнимъ всичкото ти прошение;

Българска светиня — Рилски Монастирь

ската пустиня и въ дупката на едно дърво се е подвизавалъ почти презъ цѣлия си животъ, като се е хранилъ съ билки. Мнозина като слушали за добродетелния животъ на преподобния отецъ и за молитвитѣ му, занасяли при него болнитѣ си, които получавали изцѣление.

Слухътъ за великия пустинникъ въ скоро време дошелъ до ухото на тогавашния български царъ Петъръ, който ималъ силно желание да се види съ него. Сми-

Му прати дарове Съ злато покрити, Свети Иванъ Рилски Безъ страхъ ги върна И на слугитѣ отвърна:

— „Да се раздадатъ на всички бедни, Че тѣ не сж създадени Само да плачатъ И немотия да оплакватъ“.

О, светецо Светогорски, Не ще Те забравимъ ний, И твойтѣ дѣла святи Не ще заглъхнатъ Въ сърдцата наши!

Дафинка Цонко Попова, Котелъ уч. II класъ.

обаче поради твоята вѣра и усърдие, ние до колкото е възможно вече изпълняваме, затова и приѣмаме постническитѣ ястия, а твоето злато самъ си го имай; защото, такива нѣща твърдѣ врѣдятъ иночествующитѣ, а най-вече които пребиваватъ въ пуститѣ и неутѣшни мѣста. Понеже за какво ще му сж потрѣбни тѣзи нѣща на този който никога и хлѣбъ не яде до ситостъ, нито повече пие да угаси жедността си. Защото за насъ да живѣемъ е Христосъ, а да умрѣмъ е приобретение. Затова тѣзи нѣща сж потрѣбни на твоята държава. Обаче нито ти, който си положенъ съ царски вѣнецъ, трѣбва да се наслаждавашъ съ тѣхъ защото е речено; богатство аще и течеть не прилагайте сердца. Защото ако и да е писано държавата на царя е богатството, да го изразходвашъ за оржжието и за воинството, а не за своитѣ сладостни удоволствия. Повече мисли за беднитѣ и сиромаситѣ, за голитѣ и безпокривнитѣ. Затова ако искашъ да наслѣдишъ съ земното и небесното царство. бжди

(Следва на 2-ра стр.)